

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Vigestimænonæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

diderat. Cum igitur ó Domine, signum sit diuinitæ tuæ potestatis infinitæ, resurrectio: illam quaesumus, in nostris operetis animabus, illas de sceleribus suis resuscitans, vitamque tribuens eis gratia, qua gloriæ perficiantur gratia sempiternæ, Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIÆ VIGESIMANONA SEQUENTIS.

45. 1. **R**oponit hoc nobis Euangélium Christi Saluatoris doctrinam. a. & circa illam quatuor docet. Primum: ad hanc docendam doctrinam aulam securissimam esse templum, aliquando licet in plateis prædicare conueniat b. Secundum: Iudæos fuisse peruersos auditores, qui admirabantur & non conuertebantur: & talis est plerumque inter nos defectus c. Contra illos efformat D. Ioannes ebum potentissimum per quam ipsos proprijs eorum verbis conuincit d. Tertium: quod sublimitatem doctrinæ suæ atque excellentiam Christus tradat, dicendo: hanc non esse suam, sed Patris sui, à quo mittebatur: verba sunt hæc multis referta sensibus e. & præcipue illis declarare voluit, se Prophetam esse Promissum f: idque docet, quod dicendum est prædicatoribus, g. & eam confessionem à nobis faciendam, qua, quidquid boni habemus, illud à Deo esse cognoscamus h. & ab auxilio gratiæ eius efficaciam i. nam ob eius defectum cognitionis, quinque illæ virgines fatuæ esse perhibentur k. Vltimum à Christo traditum hoc est: quis doctrinæ suæ competens sit auditor, & quid agendum ut illa capiatur, nimirum rectificanda voluntas l. ratio subiicienda fidei, visusque auditui m.

§. 1. Ad duo renocantur ea que Christi sunt, ad opera & doctrinam, utraque Iudæi diabolo attribuebant: & utraque probat Christus esse diuina.

§. 2. Iam die festo mediante: Ascendit Christus, qui omnes spiritus comprehendit intelligibiles: & hoc ita his & alijs expediebat.

§. 3. Ascendit in templum & docebat. Prædicat Dominus in templo, aula tali doctrina propria: quam Dauid inscribit separatam, castam, atque purificatam.

§. 4. In templo docetur doctrina fidei, ubi capiatur intellectus, sicut Ioseph.

§. 5. Concio facta in templo, quod Deus & prædicator conueniunt. Sicut in petra Ore & declarat Salomon.

§. 6. Concio fit in templo magni Domini habua nlo. qui solus perf. & potest in voluntate libera operari: licet aliquando congrue

in locu publici concio habeatur.

§. 7. Admirabantur Iudæi. Admirantur Dominum prædicantem, quia debet aliquando prædicator, docens D. Augustino, stylum altius attollere.

§. 8. Admirabantur illi, sed non conuertebantur, sicut Pharaos, alijque ex nobis plurimi.

§. 9. Pueri audientes, qui tantum adferunt intellectum, non autem voluntatem. Unde licet admirentur non tamen conuertuntur.

§. 10. Eleganter declarat D. Ioannes illo Mirabantur, illud variis Iudæis: In vacuum laboraui: quod multi dicere possunt prædicatores.

§. 11. Ebum efformat D. Ioannes multo fortiorum, quam Egypti ebum, ad verba Iudæorum, qua illos conuincit, ex illo ipso quod consistuntur.

§. 12. Alia doctrina, &c. Dicit hoc secundum quod

- quod Deus est, eo modo quo declarat D. Aug. & secundum quod homo, eo modo quo sponsa varijs figuris, & D. Ambros. de tunica inconsulti.
- §. 13. Offendit se Christus Messiam à Patre caelesti promissam, cum verba sumi, sicut eius legati.
- §. 14. Probat Christus se Prophetam esse promissum, in cuius ore Deus verba sua poneret, & ei refractarios castigaret.
- §. 15. Mea doctrina non est mea. Prædicantis doctrina, sit Dei, cum ipse legatus est, & ei talis honorari debet.
- §. 16. Mea doctrina non est mea, &c. Illis verbis prostravit Dominus Pelagium ac Lutherum, & confessionem docet de efficacia gratia Catholicam.
- §. 17. Fatere tua esse peccata: bonum autem de Dei manu provenire: illam cum David exalta, & non tuam cum Saule.
- §. 18. Bene declaravit David gratia efficaciam, ac melius Christus, dicendo: Dediti mihi, ut faciam.
- §. 19. Hoc cognoscere, quod Mea doctrina non est mea, est velut oleum, ob cuius defectum quinque virgines stultæ fuisse perhibentur.
- §. 20. Dei doctrinam intelligit qui suam rectificat voluntatem, qua male disposita excæcat intellectum.
- §. 21. Illuminat Spiritus S. intellectum, purificando voluntatem, qua purificata, fidei doctrinam bene percipit intellectus.
- §. 22. Doctrina Christi eiusque fides intellectui conveniet, si voluntas sit bene disposita: est etenim sicut manna.
- §. 23. Ut fidei mysteria intelligas, illa credito: fugiens Hymenæi blasphemiam, & primum locum fidei cedens, sicut D. Ioannes D. Petro.

HOMILIA XXIX. DE DOCTRINA CHRISTI.

Quarto die Martis Quadragesimæ.

Iam die festo mediante ascendit Iesus in templum & docebat. Ioan. 7.

Divinus Evangelista Ioannes nobis hodie Christum repræsentat eximum Doctorem, adeo sublimia profunda que prædicantem, ut insensibilis sibi inimicos in admiratione rapiat quam maximam: erant etenim illi, qui se totius mundi iactabant esse sapientissimos, in tantum, ut non attendentes ad ea, quæ dicebant sed ex eo attoniti quod videbant, faterentur doctrinam hanc esse divinam & caelestem, quandoquidem eam non in terra cognoscerent acquirita. Patrem nos Salvatorem instruit, qui sint cõgrui doctrinæ suæ auditores, qualesq; ipsa postulet, ut ea iante & cognoscatur esse talis qualis est. Divinæ placeat

Majestati, ut inter illos numeremur. Contigit Hierosolymis Pascha celebrari seu festum Tabernaculorum septem diebus: Circa festi mediũ, id est quarto die ascendit Christus templum, ubi concussus erat populi innumerebilibus pulpitis ascendit, prædicat, idque adeo subtiliter de S. Scripturæ mysterijs, ut audientium animos suspendat, reddat attonitos. stuporeque tanto percussos, ut ad invicem colloquerentur. Qui fieri potest, ut homo tanta non erit, qui nunquam classes doctoresque frequenter auerit? Unde trahit hic tam doctas literas, tam aliam divinamque sapientiam: quandoquidem probe fecimus, quod nunquam literis vacaverit, artem aliam quã fabricam didicerit, cuius libri, quos manibus tractaverit,